

Åpent brev til Stortingets representanter

Revidert bioteknologilov kan ha som konsekvens at man kan innføre tvungen genterapi av befolkningen via forebyggende vaksiner.

Loven har som formål å endre og regulere grunnleggende prinsipper i bioteknologiloven samt genteknologiloven. Det foreligger et lovforslag som gjør at genterapi ved mindre alvorlige sykdommer og vaksiner med ny genteknologi ikke lenger skal være underlagt den kontrollen og reguleringen som er i dagens lovverk.

Departementet ønsker nå å endre loven slik at vaksiner som brukes innenfor det nasjonale vaksinasjonsprogrammet og andre forebyggende vaksiner unntas fra reguleringen av genterapi i bioteknologiloven, mens kravet om skriftlig samtykke før behandling med genterapi videreføres. Dette kan ha svært store konsekvenser i forhold til nye vaksiner som er under utvikling basert på genteknologiske og genterapeutiske prinsipper som i utgangspunktet tilhører bioteknologilovens område. Dette handler om kompetanse innenfor de ulike fagområder hvor biologi og genterapi nettopp bør reguleres av fagpersoner som har spesialisert seg på disse områdene, og særlig innen genteknologiske risikovurderinger og etisk forståelse av fagfeltet. I en tid hvor vaksineutviklingen beveger seg over i genterapien, er det et paradoks at denne type vaksiner nettopp nå skal ekskluderes fra denne delen av lovverket.

Hva angår vaksine mot corona er det mRNA- og DNA-vaksiner som synes mest aktuelle. Dette er vaksiner som har til hensikt å integrere fremmed DNA og RNA fra virus inn i menneskecellene. Vaksineren består i at man injiserer mRNA eller DNA materiale, hvorpå en elektrisk stimulering fra et apparat på injeksjonsstedet åpner cellemembranene slik at det fremmede genmaterialet trenger inn i cellene. Gjennom denne prosessen begynner cellene å produsere det aktuelle antigenet. Man kan si at cellen selv blir en antigenfabrikk. I vanlige vaksiner inneholder vaksinen antigen-materialet som organismen blir eksponert for. I følge mRNA-vaksineprodusenten Moderna foreligger det en fare for at fremmed DNA på denne måten integreres i humant DNA, dette fordi DNA her transporteres inn i cellekjernen. Begge typene vaksine er omtalt som mulige triggere for autoimmunitet og vedvarende inflammasjon.

Den nye vaksineteknologien er i høy grad eksperimentell og har potensiale for uforutsette biologiske prosesser, da bl.a. mRNA beskrives som ustabil. I hvilken grad immunapparatet kan respondere feil når det skal skille mellom kroppsnære og fremmede proteiner produsert av egne celler er et aspekt som har betydning for blant annet autoimmunitet.

Et av argumentene for å unnta forebyggende vaksiner fra bioteknologiloven var at sikkerheten ved bruk av vaksine ble påstått å være kjent. Her legges det til grunn forutsetninger om at vaksiner i utgangspunktet er trygge og effektive og at sikkerheten til vaksiner er godt utforsket og dokumentert, noe som må karakteriseres som en grov feiloppfatning og er i høyeste grad diskutabelt.

Det er viktig å presisere at vaksiner ikke blir testet etter de samme standarder som vanlige legemidler. Det blir bl.a. ikke benyttet noe nøytralt, reelt, placebo i sikkerhetsstudiene, men som oftest en annen vaksine eller adjuvansene i den vaksinen som det forskes mot.

Observasjonstiden skjer over en altfor kort tid, oftest bare over få dager eller et par uker og det er mangelfulle krav til langtidsstudier. Synergieffekter av ulike vaksiner er også i liten grad avklart. Det samme gjelder en rekke ubesvarte og grunnleggende spørsmål vedrørende adjuvansene og innvirkningen på det humane mikrobiomet.

Vaksinene har i svært liten grad vært undersøkt i forhold til endepunktene død, kreft, infertilitet og nevrologiske utviklingsforstyrrelser. Meldesystemene for bivirkninger er svært mangelfulle. Flere større undersøkelser viser at under 1% av de faktiske forekommende bivirkninger blir innrapportert, noe som bidrar til at man får en svært dårlig forståelse for omfanget av bivirkningene. Forutsetningen for at vaksiner skal kunne unnlates fra reguleringen er heller ikke til stede når vi vet at fremtidens forebyggende vaksiner beveger seg over i det rent genteknologiske og dels genterapeutiske virkeområdet.

Det bør være et minstekrav at slike alvorlige svakheter relatert til sikkerhetstesting og registrering av bivirkninger blir korrigert for i et samfunn der man etterstreber å foreta kunnskapsbaserte og vitenskapelig funderte avgjørelser. Viktigheten av dette er betydelig nå som vi står overfor en helt ny form for vaksineteknologi. Dette er helt avgjørende forhold som må kartlegges og komme på plass, noe som er et politisk ansvarsområde. Regjeringen er villig til å satse milliarder av kroner på utvikling av nye vaksiner samtidig som vi ser en uforholdsmessig liten oppmerksomhet omkring forskning på vaksinenes sikkerhet og trygghet.

De nye vaksinene som er basert på ny genteknologi bør i stedet være gjenstand for ytterligere skjerpet lovgivning og krav.

I lys av disse alvorlige perspektivene oppfordrer vi dere til å beholde forebyggende vaksiner under høyeste grad av regulering og kontroll samtidig som dere forplikter dere til å aldri pålegge befolkningen å måtte la seg vaksinere med vaksiner hvor vi har svært dårlig kjennskap til sikkerhet og langtidseffekter.

Det å innføre sanksjoner og utestengelser overfor dem som ikke ønsker å la seg vaksinere utover det smittevernloven allerede åpner for, vil stå i motstrid til individuelle og menneskelige rettigheter som er nedfelt i Grunnloven og menneskerettskonvensjoner som vi alle er forpliktet overfor. Retten til selvbestemmelse over egen kropp er en grunnleggende menneskerettighet og må respekteres i alle situasjoner.

Med vennlig hilsen

Sigurd Nes

Styreleder for Foreningen for fritt Vaksinevalg

P.S. Det vises til en mer utdypende redegjørelse for denne henvendelsen på vår hjemmeside.